

Nr 135.

Kungl. Maj:ts proposition till riksdagen med förslag till förordning om fortsatt uppskov med ikraftträdandet av föreskriven skatt å motorsprit; given Stockholms slott den 1 mars 1940.

Kungl. Maj:t vill härmed, under återopande av bilagda utdrag av statsrådsprotokollet över finansärenden för denna dag, föreslå riksdagen att antaga härvid fogade förslag till förordning om fortsatt uppskov med ikraftträdandet av föreskriven skatt å motorsprit.

GUSTAF.

Ernst Wigforss.

Förslag

till

förordning om fortsatt uppskov med ikraftträdandet av föreskriven skatt å motorsprit.

Härigenom förordnas — med ändring av vad i förordningen den 30 april 1937 (nr 186) stadgats rörande ikraftträdandet av den i 1 § förordningen den 3 maj 1929 (nr 62) om särskild skatt å bensin och motorsprit¹ föreskrivna skatten å motorsprit — att bestämmelserna om sistnämnda skatt skola träda i kraft den 1 juli 1941.

¹ Senaste lydelse av 1 § se S. F. S. 1939: 711.

Utdrag av protokollet över finansärenden, hållet inför Hans Maj:t Konungen i statsrådet å Stockholms slott den 1 mars 1940.

Närvarande:

Statsministern HANSSON, ministern för utrikes ärendena GÜNTHER, statsråden PEHRSSON-BRAMSTORP, WESTMAN, WIGFORSS, MÖLLER, SKÖLD, QUENSEL, ERIKSSON, BERGQUIST, BAGGE, ANDERSSON, DOMÖ.

Efter gemensam beredning med chefen för kommunikationsdepartementet anför chefen för finansdepartementet, statsrådet Wigforss:

Enligt 1 § förordningen den 3 maj 1929 (nr 62) om särskild skatt å bensin och motorsprit skall för motorsprit erläggas särskild skatt av sex öre för liter. Beskattningen av motorsprit, vilken ursprungligen beslutades vid 1924 års riksdag, har emellertid hittills icke vunnit tillämpning, utan har genom upprepade beslut successivt medgivits uppskov med skattens ikraftträdande. Det senaste uppskovet har lämnats genom förordning den 30 april 1937 (nr 186) och gäller för tiden till den 1 juli 1940.

Beträffande statsmakternas tidigare behandling av denna skattefråga tillåter jag mig hänvisa till den redogörelse, som därutinnan lämnats i propositionen nr 113 till 1937 års riksdag. Av denna redogörelse framgår bland annat, att medgivandet av skattebefrielse för motorsprit från början avsåg att underlätta inarbetandet av dylikt bränsle i marknaden och samtidigt sörja för en viss tillgång till ett inhemskt motorbränsle, men att, sedan avsättningen av sulfitspritfabrikernas produktion blivit tryggad genom den år 1934 beslutade omregleringen av spritmarknaden, skattebefrielsen förlorat sin betydelse som stödåtgärd för industrien, så att frågan om motorspritsens beskattning väsentligen kommit att beröra motortrafikens intressen.

Då skattefriheten 1934 och 1937 förlängdes, motiverades detta med att uttagandet av skatt å motorsprit skulle innebära en alltför kännbar belastning av motortrafiken. Priset å motorsprit exklusive skatt ställde sig vid båda dessa tillfällen högre än priset å bensin inklusive skatt. Denna prisskillnad, som 1937 beräknades till cirka 13 öre för liter, har sedan dess undergått någon utjämning men torde, såvitt nu kan bedömas, även i fortsättningen bliva betydande. För motortrafiken, som redan drabbats av tilläggsskatter å bensin och brännolja, skulle en ytterligare fördyring av motorspriten genom uttagande av skatt självfallet medföra kännbara olägenheter. Dessa olägenheter skulle uppenbarligen vinna i betydelse i samma mån som de vid fjolårets urtima riksdag beslutade åtgärderna för ökad produktion av motorsprit komma att leda till resultat. Skattebefrielsen för motorsprit bör därför enligt min

mening förlängas. Med hänsyn till ovissheten om den blivande prisutvecklingen på området torde förlängningen dock böra begränsas till ett år.

Föredraganden hemställer härefter, att ett inom finansdepartementet upprättat förslag till *förordning om fortsatt uppskov med ikraftträdandet av föreskriven skatt å motorsprit* måtte genom proposition föreläggas riksdagen till antagande.

Med bifall till denna av statsrådets övriga ledamöter biträdade hemställan förordnar Hans Maj:t Konungen, att proposition av den lydelse, bilaga vid detta protokoll utvisar, skall avlåtas till riksdagen.

Ur protokollet:

Lennart Hammarskiöld.